

Sygn. akt II KK 196/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **T. I.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 września 2019 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 20 lutego 2018 r., sygn. akt VI K (...) utrzymującego w mocy wyroku Sądu

Okręgowego w Ł. z dnia 13 lipca 2018 r., sygn. akt V Ka (...)

na podstawie art. 532 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek na uwzględnienie nie zasługiwał.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie tylko bardzo ogólnikowo odwołuje się do powyższych wymogów. Wskazuje przede wszystkim na powagę postawionych w sprawie zarzutów. Zauważyć jednak trzeba, że na tym etapie postępowania nie można ich potraktować jako oczywiście zasadne. Nie mają one charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych, a w odpowiedzi na kasację

prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej. W odpowiedzi tej wskazuje się też, że „najpoważniejszy” z podniesionych przez skarżącego zarzutów – wadliwe przypisanie odpowiedzialności w warunkach art. 64§1 k.k., ma w istocie charakter omyłki polegającym wskazanie dat odbycia kary zamiast dat zaliczenia na poczet tej kary okresu tymczasowego aresztowania.

Stwierdzić zatem wypada, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania kary. Nie można bowiem zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Obrona wskazał też na fakt prowadzenia działalności gospodarczej przez skazanego, a także sprawowanie opieki na rodzicami. Są to jednak argumenty, które przede wszystkim powinny być przedstawione w postępowaniu wykonawczym – o odroczenie lub przerwę w odbywaniu kary.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.